

zaterdag, 31 juli 2010

CONSEQUENT zijn in opvoeding geen halszaak

‘Consequent’ lijkt het toverwoord als het om opvoeden gaat. Maar voor ouders is het lastig dat altijd te zijn. Voor wie zich daar zorgen over maakt: zo belangrijk is het niet. Als je maar duidelijk bent.

door **Mandy Pijl**

Het liefst slaapt peuter Willem elke dag bij zijn ouders in bed. Maar die houden vol: Willem moet in zijn eigen bed slapen. Als de jongen 4 wordt, moet hij afscheid nemen van zijn speen, voortaan slaapt hij zonder. De eerste nacht

zonder speen is een drama. Willem blijft huilen, hij mist de speen. Zijn ouders nemen hem daarom toch bij hun in bed en weten: dit is niet consequent. Willem's ouders kunnen gerust zijn. Consequent zijn in de opvoeding is helemaal niet zo belangrijk als wordt gedacht. Dat zegt pedagoog

Katrien Laane van trainingsbureau Lunamare. „Consequent zijn, wordt meestal gelijkgesteld aan naleven van regels. Ouders denken: ‘Als mijn kinderen zich aan de regels houden, komt het goed.’ Alsof er een kant-en-klaar recept voor opvoeden bestaat: consequent zijn.”

Consequent zijn is een onmogelijke opgave. „Omdat je nu eenmaal elke dag anders in je vel zit. Je kunt niet elke dag alle regels hantieren. Ga maar na: je komt thuis na een drukke werkdag, waarop je werkgever de hele dag aan je

hoofd heeft gezeurd. Dan mogen de dingen best anders dan anders lopen. Je bent namelijk niet diezelfde fitte en alerte ouder als gisteren.”

Waarom lijkt consequent zijn dan toch zo belangrijk? Volgens Laane heeft dat onder meer te maken met de invloed van de Amerikaanse kinderarts Benjamin Spock en diens bestseller *Baby- en kinderverzorging* uit 1946.

Het boek vormt de basis voor de manier waarop veel ouders zijn grootgebracht en voor de manier waarop zij vrijwel automatisch zelf

hun kinderen opvoeden in deze tijd. „Spock gaat uit van rust, reinheid en regelmaat.

Veel opvoeders vinden dat voor kinderen nog steeds het beste. Daarmee ben ik het eens. Zeker voor jonge kinderen zijn rituelen en een vast ritme belangrijk. Maar elke dag hetzelfde, elke dag na schooltijd een koekje bij de thee bijvoorbeeld: ouders krijgen dat niet altijd voor elkaar. Lukt het niet, dan is dat niet raar. Als je er maar over communiceert met je kind.” Laane weet echter dat veel ouders het moeilijk vinden lossen

met regels om te gaan. „Ik ontmoet regelmatig ouders voor wie structuur, regelmaat en regels een wet van Meden en Perzen is geworden, uit angst dat hun kinderen ontsporen. Ze zijn bang dat het kind nooit meer in zijn eigen bed slaapt als hij een keer bij hun slaapt. Hij zou die verandering niet aankunnen. Maar kinderen zijn voortdurend aan veranderingen onderhevig. Met een heldere uitleg kunnen ze het best aan als er een keer iets anders gebeurt.” Regels en structuur kun je daarom beter zien als leidraad voor de op-

voeding, meent Laane. Communiceren over waarom de dingen soms anders gaan, duidelijk zijn: dat is veel belangrijker. „Een kind kan niet iedere dag in een warm bad van liefde en gezelligheid thuiskomen. Soms heb je gewoon een vreselijke baaldag en val je uit. Of heb je de puf niet je kind te manen met vork en mes te eten. Hou je dan niet groot en vertel wat je dwarszit. Natuurlijk is niet je complete gevoelsleven voor kinderen bestemd. Maar je kunt best zeggen dat je je niet lekker voelt en dat je daarom vandaag een don-

derpreek geeft aan je puber.” Consequent zijn volledig overboord gooien? Dat is Laanes boodschap niet. „Bedenk dat je onmogelijk altijd consequent kunt zijn en dat je je kind niet hoeft te controleren om ervoor te zorgen dat hij aan de verwachtingen van de buitenwereld voldoet.

Als jij vindt dat er vandaag met je handen gegeten mag worden: prima. Je hoeft geen politieagent te zijn. En samen om al die regels lachen, is ook wel eens heerlijk.

Meer informatie: www.lunamare.nu